Racket: Întârzierea evaluării

• Responsabil: Mihaela Balint [mailto:oornot@gmail.com]

• Data publicării: 16.03.2019

• Data ultimei modificări: 16.03.2019

Objective

Scopul acestui laborator este înțelegerea diverselor tipuri de evaluare, respectiv a controlului evaluării în Racket.

Conceptele introduse sunt:

- · evaluare aplicativă
- · evaluare leneșă
- · promisiuni
- fluxuri

Evaluare aplicativă vs. evaluare leneșă

Fie următoarea aplicație, scrisă în calcul Lambda:

```
(\lambda x.\lambda y.(x + y) 1 2)
```

În urma aplicării funcției de mai sus, expresia se va evalua la 3. Ce se întâmplă însă dacă parametrii funcției noastre reprezintă alte aplicații de funcții?

```
(\lambda x.\lambda y.(x + y) 1 (\lambda z.(z + 2) 3))
```

Intuitiv, expresia de mai sus va aduna 1 cu 5, unde 5 este rezultatul evaluării expresiei (λz.(z + 2) 3). În cadrul acestui raționament, am presupus că parametrii sunt evaluați **înaintea** aplicării funcției asupra acestora. Vom vedea, în cele ce urmează, că evaluarea se poate realiza și în altă ordine.

Evaluare aplicativă

În **evaluarea aplicativă** (*eager evaluation*), o expresie este evaluată **imediat** ce o variabilă se leagă la aceasta. Pe exemplul de mai sus, **evaluarea aplicativă** decurge astfel:

```
(\lambda x. \lambda y. (x + y) \ 1 \ (\lambda z. (z + 2) \ 3))
(\lambda x. \lambda y. (x + y) \ 1 \ 5)
```

Observații:

- parametrii funcției sunt evaluați **înaintea** aplicării funcției asupra acestora; afirmăm că transferul parametrilor se face **prin valoare**;
- Racket (ca și majoritatea limbajelor tradiționale) folosește evaluare aplicativă.

Evaluare leneșă

Spre deosebire de **evaluarea aplicativă**, **evaluarea leneșă** va întârzia evaluarea unei expresii până când valoarea ei este necesară. Exemplu:

```
(\lambda x. \lambda y. (x + y) 1 (\lambda z. (z + 2) 3))
(1 + (\lambda z. (z + 2) 3))
```

```
(1 + 5)
```

Observații:

- aplicația funcției anonime de parametru z este trimisă ca parametru și nu se evaluează înainte ca acest lucru să devină necesar; afirmăm că transferul parametrilor se face **prin nume**;
- Haskell folosește evaluare leneșă.

Există avantaje și dezavantaje ale **evaluării leneșe**. O situație în care **evaluarea leneșă** se poate dovedi utilă este următoarea:

Fie funcția Fix:

```
Fix = \lambda f.(f (Fix f))
```

Fix primește ca parametru o funcție f, care este aplicată asupra parametrului (Fix f). Să considerăm funcția constantă (care întoarce mereu valoarea b):

```
ct = \lambda x.b
```

Să aplicăm Fix asupra funcției constante ct, folosind evaluarea aplicativă:

```
(Fix ct)
(\( \lambda f. (f (Fix f)) ct \rangle (ct (Fix ct)) (ct (\( \lambda f. (f (Fix f)) ct \rangle )) (ct (ct (Fix ct))) (ct (ct (\( \lambda f. (f (Fix f)) ct ))) (ct (ct (ct (ct (Fix ct)))) \)
```

Cum evaluarea este aplicativă, parametrul trimis lui ct, mai precis (Fix ct), va fi evaluat, în mod recursiv, la infinit.

Să încercăm aceeași aplicare, folosind de data aceasta **evaluarea leneșă**:

```
(Fix ct)
(\( \lambda f. (f (Fix f)) ct) \)
(ct (Fix ct))
(\( \lambda x.b (Fix ct)) \)
b
```

Observăm că evaluarea **leneșă** a lui (Fix ct) se termină și întoarce valoarea b. Terminarea este posibilă datorită faptului că evaluarea expresiei (Fix ct), trimisă ca parametru lui ct, este întârziată până când este nevoie de ea (în acest caz, niciodată).

Construcții precum Fix pot părea ezoterice și nefolositoare. În realitate însă, ele au aplicabilitate. Fix este un *combinator de punct fix* ("generator" de funcții recursive).

Evaluarea în Racket

Fie următorul cod:

```
(+1 (+23))
```

Codul de mai sus este o rescriere din **calcul Lambda** în **Racket** a exemplului introductiv. Reamintim că evaluarea în Racket este **aplicativă**, așadar etapele parcurse sunt următoarele:

- (+ 2 3): al doilea parametru al funcției + se evaluează la 5;
- (+ 1 5) se evaluează la 6.

Pentru a obține beneficiile evaluării leneșe în Racket, putem întârzia evaluarea unei expresii în două moduri:

- inchideri funcționale (de obicei nulare (fără parametri)): (lambda () (...));
- promisiuni: delay/force.

Evaluare leneșă folosind închideri

Fie următorul exemplu:

Observați că (sum 1 2) nu evaluează suma parametrilor, ci întoarce o **funcție**. Mai precis, avem de-a face cu o **închidere funcțională** (funcție care își salvează contextul). Pentru a **forța** evaluarea este suficient să aplicăm rezultatul întors de (sum 1 2) asupra celor zero parametri pe care îi așteaptă, astfel:

```
((sum 1 2)); se va evalua la 3
```

Evaluare leneșă cu promisiuni

Fie definiția convențională a sumei între două numere:

```
(define sum
  (lambda (x y)
          (+ x y)))
```

Putem întârzia evaluarea unei sume astfel:

```
(delay (sum 1 2)); va afișa #<promise>
```

Pentru a scrie o funcție **cu evaluare leneșă**, asemănătoare celei scrise cu (lambda () ...), procedăm astfel:

```
(define sum
  (lambda (x y)
       (delay (+ x y))))
(sum 1 2) ; va afișa #promise>
Pentru a forța evaluarea, folosim force:
```

```
(force (sum 1 2)); va afișa 3
```

Fluxuri - aplicații ale evaluării leneșe

Folosind evaluarea leneșă, putem construi **obiecte infinite** sau **fluxuri** (*streams*). Exemplu de *flux*: șirul numerelor naturale: (0 1 2 3 ... n ...). Un astfel de obiect se reprezintă ca o **pereche** între:

- un **element curent** (primul element din flux, asemănător unui car pe liste);
- un **generator** (o promisiune sau o închidere funcțională) care, pornit (prin force sau aplicație), va întoarce următoarea pereche din *flux* (restul fluxului, asemănător unui cdr pe liste).

Exemple:

Şirul constant de 1

```
Fie sirul infinit:
```

```
a(n) = 1, n >= 0
```

Primele 5 elemente ale acestui șir sunt:

```
(1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1)
```

Şirul se poate genera astfel, folosind închideri funcționale:

```
(define ones-stream
  (cons 1 (lambda () ones-stream)))
```

Observăm că șirul este o pereche în care:

- primul element este valoarea curentă, 1;
- al doilea element este o **funcție** ((lambda () ones-stream)) capabilă să genereze restul fluxului.

Folosind promisiuni, același șir este generat ca mai jos:

```
(define ones-stream
  (cons 1 (delay ones-stream)))
```

Limbajul Racket pune la dispoziție o interfață pentru manipularea fluxurilor, asemănătoare cu aceea pentru manipularea listelor:

- stream-cons este omologul lui cons (adaugă un element la începutul unui flux);
- stream-first este omologul lui car (extrage primul element din flux);
- stream-rest este omologul lui cdr (reprezintă fluxul fără primul său element);
- empty-stream este omologul lui '() (fluxul vid);
- stream-empty? este omologul lui null? (testează dacă un flux este vid);
- stream-map, stream-filter corespund lui map, filter (însă stream-map acceptă doar funcții unare).

În spiritul abstractizării, putem folosi această interfață fără să ne preocupe dacă funcțiile sunt implementate folosind închideri funcționale sau promisiuni (pentru curioși - sunt implementate folosind promisiuni). Șirul infinit de 1 se va genera astfel:

Şirul numerelor naturale

Fie următorul cod, care implementează șirul numerelor naturale:

```
; generator pentru numere naturale
(define (make-naturals k)
   (stream-cons k (make-naturals (add1 k))))
; fluxul numerelor naturale
(define naturals-stream (make-naturals 0))
; testare
(stream-take naturals-stream 4) ; va afisa (0 1 2 3)
```

Observații:

- în plus față de cum am generat șirul infinit de 1, aici am folosit o funcție, add1, care calculează elementul următor din flux pe baza elementului curent din acest motiv, am definit un generator care primește ca parametru elementul curent;
- în funcție de fluxul construit, generatorul poate primi alți parametri.

Şirul lui Fibonacci

Şirul lui Fibonacci este:

```
Fibo = t0 t1 t2 t3 ... tn ...
```

```
unde:

t0 = 0

t1 = 1

tk = t(k-2) + t(k-1) pentru k \ge 2
```

În cazul acestui șir, un nou element este calculat pe baza unor **valori** calculate **anterior**. Observăm că:

```
Fibo = t0 t1 t2 t3 ... t(k-2) ... + (tail Fibo) = t1 t2 t3 t4 ... t(k-1) ...
```

Adunând elemente din şirurile (fluxurile) Fibo şi (tail Fibo), obţinem şirul t2 t3 ... tk Dacă adăugăm la începutul acestui rezultat elementele t0 şi t1, obţinem exact Fibo.

Pentru a implementa expresia de mai sus, avem un singur **obstacol** de depășit, și anume trebuie să scriem o funcție care **adună două fluxuri**. O implementare posibilă este:

Fluxul numerelor prime

Eratostene a conceput un algoritm pentru determinarea fluxului numerelor prime, care funcționează astfel: fie șirul numerelor naturale, începând cu 2:

```
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 ...
```

Păstrăm primul element din șir (2) și eliminăm elementele care se divid cu el:

```
2 3 5 7 9 11 13 15 17 19 21 ...
```

Apoi păstrăm următorul element din șirul rămas (3) și eliminăm toate elementele care se divid cu el:

```
2 3 5 7 11 13 17 19 ...
etc.
```

Algoritmul este implementat mai jos:

Resurse

- Exerciții
- Cheatsheet
- Soluții

Referințe

- Structure and Interpretation of Computer Programs [https://web.mit.edu/alexmv/6.037/sicp.pdf], ediția a doua
- Evaluation strategy [http://en.wikipedia.org/wiki/Evaluation_strategy]

19/laboratoare/racket/intarziere.txt · Ultima modificare: 2019/03/27 20:16 de către Mihaela Balint